

UCHWAŁA

IV KONGRESU POLSKIEGO PRZEMYSŁU GAZOWNICZEGO

Ossa, 25 kwietnia 2014 roku

Uczestnicy IV Kongresu Polskiego Przemysłu Gazowniczego, zorganizowanego przez Izbę Gospodarczą Gazownictwa, którego tematem przewodnim było „**10 – lat w Unii Europejskiej. Kolejne wyzwania dla gazownictwa**”, po wysłuchaniu dyskusji panelowych oraz zgłoszonych podczas obrad wniosków i postulatów, postanawiają przyjąć, jako wynik Kongresu, uchwałę następującej treści:

I. Uwarunkowania systemowe rozwoju przemysłu gazowniczego w Polsce

1. Władze RP, wytyczając strategię rozwoju kraju, wśród priorytetów, w dalszym ciągu powinny umieścić bezpieczeństwo energetyczne państwa, którego fundamenty określa Polityka Energetyczna Polski. Dokument ten powinien być wypracowany przez administrację rządową, we współpracy ze środowiskiem naukowym i praktykami, reprezentowanymi przez samorządy gospodarcze funkcjonujące na rynku energii. Polityka energetyczna powinna zawierać racjonalne dla polskiego rynku prognozy – uwzględniające krajowe zasoby – zapotrzebowania na nośniki energii oraz wskazywać mechanizmy systemowe wsparcia dla tych segmentów rynku, które zapewniają niezbędny dla gospodarki poziom wytwarzania energii, po konkurencyjnych cenach i sprzyjający ochronie środowiska. Polityka energetyczna państwa powinna obejmować długi horyzont czasowy obowiązywania, uwzględniający dokumenty unijne, z równoczesnym określeniem instrumentów jej prowadzenia, monitorowania i ewaluacji.
2. Polityka energetyczna Polski, jako jedna z polityk narodowych na wspólnym europejskim rynku, kreowanym zgodnie ze strategią Komisji Europejskiej, powinna uwzględniać uwarunkowania regionalne i być korelowana ze strategiami energetycznymi krajów sąsiedzkich, w tym tzw. Grupy Wyszehradzkiej.
3. W polityce energetycznej priorytetem władz państwa powinny być poszukiwania i wydobywanie krajowych zasobów nośników energii, ze złóż konwencjonalnych

i niekonwencjonalnych. Wsparcie w tym zakresie powinno obejmować instrumenty dedykowane firmom poszukiwawczo-wydobywczym, jak również ośrodkom uniwersyteckim i badawczym, w zakresie innowacyjnych technik poszukiwawczych i technologii wydobywania surowców energetycznych.

4. Polityka energetyczna powinna być integralną częścią polityki gospodarczej i pełnić rolę korygującą mechanizmy rynkowe w tych przypadkach, gdy liberalizacja rynku może zagrażać bezpieczeństwu energetycznemu państwa.

II. Priorytety branży gazowniczej ważne w polityce państwa

1. Analiza skutków i zagrożeń, jakie mogą rodzić przyjęte rozwiązania prawne dotyczące funkcjonowania rynku energii i bezpieczeństwa energetycznego Polski należy do kompetencji państwa. W ramach tych kompetencji, ustawodawca winien poddać wnikliwej analizie funkcjonowanie nowelizacji ustawy prawo energetyczne w zakresie art. 49b, dotyczącego tzw. giełdowego obliwa gazowego oraz dywersyfikacji kierunków dostaw gazu z importu i sprawdzenie, czy regulacja ta nie stwarza zagrożenia dla bezpieczeństwa energetycznego państwa, ingerując w mechanizmy funkcjonowania rynku gazu, na skalę niespotykaną w Europie.
2. Otoczenie prawne rynku gazu to jeden z kluczowych problemów jego funkcjonowania i rozwoju. Środowiska gazowników od lat upominają się o nowe rozwiązania prawne, nadążające za zmianami na rynku i postępem technologicznym. Dotyczy to zarówno regulacji ustawowych, jak i przyjmowania aktów wykonawczych do ustaw. Wyczerpał się ostatecznie model nieustannych nowelizacji prawa, czyniący je nieczytelnym i obniżającym efektywność biznesu. Ustawodawca powinien w trybie pilnym realnie przystąpić do tworzenia nowych, kompleksowych ustaw, regulujących rynek zamówień publicznych, problemy dozoru technicznego, normalizacji oraz prawnej kontroli metrologicznej w łańcuchu obrotu gazem. Tym bardziej, że na branżę gazowniczą nakładane są kolejne obowiązki, przykładowo – rozliczenia gazu w jednostkach energii, inteligentne opomiarowanie – a obowiązujące regulacje nie dają możliwości wywiązania się z tych zadań w narzucanym przez ustawodawcę czasie. Ułomne prawo powoduje, że niektóre regulacje za nie wywiązywanie się z określonych zadań przewidują kary dla przedsiębiorców, choć nie oni ponoszą winy.
3. Środowisko gazowników od lat upomina się o nowe regulacje prawne w zakresie realizacji inwestycji liniowych, bowiem postępujący wzrost popytu na gaz ziemny,

wymusza rozbudowę sieci gazowych. Wykorzystywanie specustaw w rozwiązywaniu problemów inwestycji liniowych jest rozwiązaniem doraźnym, lecz dopiero systemowa regulacja usprawniająca realizację wszystkich inwestycji energetycznych, wesprze bezpieczeństwo państwa.

4. Środowisko gazowników wyraża głębokie zaniepokojenie, że w sprawach dotyczących systemu wsparcia dla kogeneracji oraz dla CNG/LNG w transporcie – rozwiązania prawne bardziej ograniczają działanie tych segmentów rynku, niż je wspierają. Wzorem innych krajów oraz implementując dyrektywę „Czysta Energia”, powinien być uruchomiony długofalowy program wsparcia efektywnych i ekologicznych rozwiązań, jakie stwarza wykorzystanie gazu ziemnego.
5. Środowisko gazowników liczy na wykorzystanie dotychczasowych doświadczeń branży w wypracowywaniu zasad, w tym tworzenia aktów prawnych i wytycznych dla systemu udzielania wsparcia na realizację projektów, umożliwiających sprawne i skuteczne wdrażanie środków unijnych pozyskanych dla sektora gazowego w ramach perspektywy finansowej 2014-2020.
6. Samorząd gazowniczy oczekuje wsparcia dla prac Komitetu Standardu Technicznego IGG, w tworzeniu nowoczesnej normalizacji i jej wdrażaniu.

III. Rekomendowane działania branży

1. Izba Gospodarcza Gazownictwa powinna powołać w swojej strukturze zespół ds. analiz rynku gazu, monitorujący problemy techniczne i technologiczne jego funkcjonowania oraz uwarunkowania prawne i finansowe, aby móc szybko reagować na pojawiające się zagrożenia dla firm gazowniczych i firm pracujących dla gazownictwa, zgłaszane przez członków IGG.
2. Izba Gospodarcza Gazownictwa winna być inicjatorem dialogu firm członkowskich, aby w tym gronie doskonalić praktykę wykorzystywania prawa zamówień publicznych i wspólnego wypracowania etosu zachowań w procesie inwestycyjnym.
3. Środowisko gazowników podkreśla, że IGG powinna kontynuować działania na rzecz skutecznego stanowienia dobrego prawa dla rynku gazu, upominania się o niezbędne rozwiązania nawet, jeśli jest to proces trudny i nie przynoszący szybkich efektów i zgłaszania tych postulatów do instytucji rządowych.

4. IGG powinna kontynuować budowanie sojuszy z innymi samorządami gospodarczymi i stowarzyszeniami technicznymi, aby wspólnie uzgadniać warunki funkcjonowania rynku energii.

Uczestnicy IV Kongresu Polskiego Przemysłu Gazowniczego upoważniają Zarząd Izby Gospodarczej Gazownictwa do przedstawienia uchwały kongresowej władzom państwowym, instytucjom i organizacjom branży gazowniczej.

W imieniu uczestników IV Kongresu Polskiego Przemysłu Gazowniczego
Komisja Uchwał i Wniosków

Mieczysław Menzyński – przewodniczący

Adam Cymer

Stanisław Szafran

Sponsorzy Kongresu:

 SYSTEM GAZOKÓŃ TRANZYTOREK
EuRoPol GAZ s.a.

 GAZ
system

 POLSKA
SPÓŁKA GAZOWNICTWA

Partnerzy Kongresu:

 GAS
controls

 COMMON

 DEFI
POLSKA

 Energie CO2
Partners for Poland

 EWE

 IDS
BUD

 INTERGAZ

 INSTYTUT NAFTY I GAZU
Partners for Energy

 MSA RIMERA

 PGNiG

 RADIATYM

 Targi Kielce

 TRACTEBEL Engineering
GDF SUEZ

 WAWRZYNOWICZ
& WSPOLNICY